

עפ"ג 9341/01/17 - בהאא זהראן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 9341-01-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

נגד

המשיבה

בהאא זהראן ע"י ב"כ עו"ד עבדאללה זאיד

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 21.11.16 בת"פ 38224-08-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בניסיון כניסה לישראל שלא כחוק ונדון לעשרים ימי מאסר בפועל, במצטבר הופעלו שני חודשי מאסר בפועל, עונש מותנה מתיק אחר, הופעלה פסילה מותנת מלהחזיק ברישיון נהיגה או להוציא רישיון נהיגה, וכן הוטלו התחייבות עצמית וקנס. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וכנגד חומרת העונש, אם כי במהלך הדיון נזנחה הטענה בשאלת ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 16.8.15 סמוך לשעה 20:00, הגיע המערער ברכבו למחסום חיזמה וניסה לעבור את המחסום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עתר לביטול ההרשעה והעונשים החמורים שהוטלו על המערער וטען כי עונשים אלה חורגים מרמת הענישה המקובלת בעבירה דנן. נטען כי המערער ביקש להיכנס לישראל לצורך איחוד עם משפחתו ולא לשם ביצוע עבירות. המערער נשוי לתושבת ישראל ולבני הזוג ארבעה ילדים קטינים שגרים בתחום ישראל. המערער הגיש בקשה לאיחוד משפחות בלשכת רשות האוכלוסין במטרה להסדיר את מעמדו בישראל. בקשתו הקודמת הוגשה לפני תיקו הקודם של המערער, אך נענתה בשלילה בעטיו. לפיכך, שליחתו למאסר ממושך כיום תגרום בוודאות לסירוב הבקשה שהגיש ולפירוק משפחתו, באופן שיגרום נזק בלתי סביר למערער. בעניינו של המערער הוגש תסקיר חיובי ביותר, בו הומלץ להאריך את התנאי ולהימנע מהטלת מאסר בפועל. נטען כי הארכת התנאי לא תמנע את קבלת בקשתו וכך יוכל המערער להשתקם, להתאחד עם משפחתו ולהימנע מביצוע עבירות. עוד נטען כי המאסר על תנאי הוטל בתיק הקודם באופן כולל לעבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של התחזות, מבלי שנעשתה הבחנה בין

העבירות. נטען כי ביצוע העבירה דנן הנה מעידה חד פעמית ואינו מהווה דפוס התנהגות, המערער לקח אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו והביע חרטה. הוסף כי בינתיים חולט רכבו של המערער. הסנגור עתר להארכת התנאי ולכך באה תמיכה בתסקיר. המערער הורשע בעבירת ניסיון, זו עבירה במדרג הנמוך, ובאה הפניה לפסיקה התומכת בעמדה לה טען הסנגור.

המשיבה טענה כי העונש שהוטל על המערער הנו מתון ומידתי, הן בנוגע עם העבירה והן בנוגע עם עברו הפלילי של המערער. המשיבה הודיעה מלכתחילה כי עמדתה תהא למאסר בפועל והסנגור הצהיר כי עמדה זו, שבאה בגדר הסדר, מקובלת עליו וכיום לא ניתן לחזור מהסדר זה ולטעון שמדובר בעונש בלתי סביר. לא באו סיבות מיוחדות להארכת התנאי ויש, בענייננו, מקום לענישה מתאימה. על כן אין מקום להתערב בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1981, עולה כי הינו כבן 35 שנים, תושב שטחים, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים חודשיים עד 14 שנים, המתגוררים עם האם, אזרחית ישראלית תושבת מזרח ירושלים, לה נשוי המערער משנת 2002. המערער דיווח כי בשנת 2002 הגישו בקשה לאיחוד משפחות שלא התקבלה עד ליום עריכת התסקיר. שירות המבחן התרשם מיחסים משפחתיים תקינים, וכי המערער הינו אדם נורמטיבי, המגלה יציבות תעסוקתית ללא דפוסי התנהגות עברייניים. המערער לקח אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה והסביר את ביצועה על רקע מצבו המשפחתי המורכב. לפיכך, הומלץ. להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד המערער, ולהטיל עליו קנס כספי.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה כנה מצדו. לקולה יש להתחשב במצבו המשפחתי המורכב של המערער, המנותק ממשפחתו, שעמד ברקע לביצוע העבירה. מאידך, לחובת המערער נזקפת העובדה כי העבירות שביצע פוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא אף עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו. בעברו הפלילי של המערער הרשעה קודמת משנת 2015 בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הסעת שוהה בלתי חוקי, התחזות ונהיגה ברכב שאינו רשום באזור, בגינה נדון, בין היתר, למאסר מותנה, שלא היה בו כדי להרתיעו מלנסות להיכנס פעם נוספת לישראל ללא היתר זמן קצר לאחר מכן, בתיק דנן. בקשתו הקודמת של המערער לקבלת היתר שהייה בישראל ממשרד הפנים נענתה בשלילה בחודש יוני 2014, תוך שצוין כי משימלאו למערער 35 שנים, יוכל להגיש בקשה חדשה לאיחוד משפחות לפי סעיף 3(1) לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003, המאפשר מתן היתר לשהייה בישראל ל"תושב האזור שגילו מעל 35 שנים - לשם מניעת הפרדתו מבת זוגו השוהה כדין בישראל". המערער הגיש בקשה כזו לאחר שנפתח ההליך בתיק דנן. במקרה דנן לא הוכח כי דווקא שליחתו של המערער למאסר כפי טענת בא כוחו תוביל לפגיעה חמורה בו ולמתן מענה שלילי לבקשתו זו בפרט הדברים אמורים כאשר המערער כבר הורשע בעבר והינו בעל עבר פלילי.

באשר לעונשים שהוטלו על המערער, לא נמצא כי יש בהם משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת, בעבירה בה הורשע. פסק הדין הנו סביר ומידתי ואין מקום להתערבות ערכאת הערעור.

על-כן - הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 25/6/17, עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, כ"ז אייר תשע"ז,
23 מאי 2017, במעמד
ב"כ המערער, המערער
וב"כ המשיבה.

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**

כרמי מוסק, שופט

**שירלי רנר,
שופטת**